

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Gerdovej a zo sudcov JUDr. Ivana Rumanu a JUDr. Jozefa Milučkého v právnej veci navrhovateľky: **MARKÍZA – SLOVAKIA, spol. s r.o.**, so sídlom Bratislavská 1/a, Bratislava, právne zastúpená: *DEDÁK & Partners, s.r.o., Mlynské Nivy 45, Bratislava*, proti odporkyňi: **Rada pre vysielanie a retransmisiu**, Dobrovičova 8, Bratislava, v konaní o opravnom prostriedku navrhovateľky proti rozhodnutiu odporkyne č. RP/015/2014 zo dňa 25. marca 2014, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/015/2014 zo dňa 25. marca 2014 **zrušuje** podľa § 250l ods. 2 O.s.p. v spojení s § 250j ods. 2 písm. a/, d/ O.s.p. a vec **v r a c i a** odporkyňi na ďalšie konanie.

Odporkyňa **je povinná** zaplatiť navrhovateľke náhradu trov právneho zastúpenia v sume **518,77 €** na účet právneho zástupcu navrhovateľky *DEDÁK & Partners, s.r.o., Bratislava*, do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozhodnutím č. RP/015/2014 zo dňa 25.03.2014 odporkyňa (ďalej aj „Rada“) rozhodla podľa § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení účinnom ku dňu 27.08.2013 (ďalej len „zákon č. 308/2000 Z.z.“) o tom, že navrhovateľka ako účastníčka správneho konania č. 391-PLO/O-5480/2013 porušila povinnosť ustanovenú v § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. tým, že na programovej službe DAJTO odvysielala dňa 27.08.2013 o cca 01:08 hod. program *Grizzly Park*, ktorý označila ako nevhodný pre

maloletých do 15 rokov a ktorý obsahoval scény, ktoré naplnili hodnotiace kritérium ***zobrazenie násilia na živých bytostiach, najmä zobrazenie krutej násilnej smrti človeka bez pocitov ľútosť*** podmieňujúce jeho klasifikáciu ako nevhodného a neprístupného pre maloletých divákov do 18 rokov, čím navrhovateľka jeho klasifikovaním ako nevhodného pre vekovú skupinu maloletých do 15 rokov nesprávne uplatnila Jednotný systém označovania. Za uvedené bola podľa ustanovenia § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z.z. uložená navrhovateľke *sankcia – pokuta určená podľa § 67 ods. 3 písm. c/ zákona č. 308/2000 Z.z. vo výške 3.000 €.*

V odôvodnení rozhodnutia odporkyňa uviedla, že celá dejová línia predmetného programu sa odvíja od útokov grizzlyho a masového vraha v lese. Ústrednú dejovú líniu programu *Grizzly Park* tvorí kruté usmrcovanie ľudí s dôrazom na jeho detailné zobrazenie bez akéhokoľvek badateľného zveličovania, či navodzovania humornej atmosféry s prvkami hororu, a preto je irelevantné či je tento komunikát možné žánrovo klasifikovať ako čiernu komédiu. V prípadoch, kedy je násilie klasifikačným kritériom opodstatňujúcim označenie programu ako nevhodného a neprístupného pre celú skupinu maloletých, musí ísť o zobrazenie aktov zobrazujúcich intenzívne zásahy do telesnej integrity ľudskej bytosti a to v prípade, ak je ich sprievodným znakom absencia ľútosť nad takýmto konaním. Zásahy do telesnej integrity sú obsiahnuté aj v klasifikačnom kritériu podľa § 1 ods. 2 písm. a/ vyhlášky č. 589/2007 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o jednotnom systéme označovania audiovizuálnych diel, zvukových záznamov umeleckých výkonov, multimediálnych diel, programov alebo iných zložiek programovej služby a spôsobe jeho uplatňovania v znení neskorších predpisov (ďalej len „JSO“). V danom prípade ide o menej intenzívne formy zásahu do telesnej integrity čo do zobrazenia, hoci tiež môžu končiť smrťou, avšak bez sústredenia sa na detail. Rada v napadnutom rozhodnutí popísala scény, ktoré vyhodnotila tak, že v nich došlo k zobrazeniu násilia na živých bytostiach predpokladaného v § 1 ods. 1 písm. a/ JSO. Predmetné scény neboli spracované vtípnym ani satirickým spôsobom, práve naopak, vyzneli v použítom kontexte obzvlášť kruto a brutálne. Spôsob spracovania bol zameraný na značne detailné zobrazenie násilnej smrti. Rada v napadnutom rozhodnutí uviedla aj scény, v ktorých došlo k detailnému a naturalistickému zobrazeniu násilných aktov predpokladaného v ustanovení § 1 ods. 2 písm. a/ JSO. Požiadavka zaviesť a uplatňovať jednotný systém označovania ustanovený osobitným predpisom zakotvená v ustanoveniach zákona č. 308/2000 Z.z. vychádza z potreby ochrany maloletého diváka pred obsahom, ktorý by mohol mať negatívny vplyv na jeho osobnostný vývin. Rada v napadnutom rozhodnutí dospela k záveru, že vzhľadom na spôsob spracovania predmetného diela a kontext diela, v rámci ktorého vyznievalo zobrazenie násilia na živých bytostiach, najmä zobrazenie krutej násilnej smrti človeka bez pocitov ľútosť obzvlášť kruto a brutálne, jeho značne vysoká intenzita a tiež s prihliadnutím na strednú frekvenciu výskytu v diele, je klasifikácia programu ako nevhodného a prístupného pre maloletých divákov do 18 rokov v plnej miere odôvodnená.

Pri určovaní výšky sankcie odporkyňa vychádzala zo závažnosti správneho deliktu, rozsahu a dosahu vysielenia, miery zavinenia, následkov porušenia povinnosti, trvania správneho deliktu, spôsobu porušenia povinnosti a pokutu určila vo výške 3.000 €.

Proti rozhodnutiu odporkyne podala včas opravný prostriedok navrhovateľka, uvádzajúc, že na označenie vysieleného programu správnou kategóriou vekovej vhodnosti a časové zaradenie je potrebné správne uplatniť hodnotiace kritériá a zároveň prihliadnúť na vplyv ďalších faktorov, ktoré je pri označovaní diela potrebné vziať do úvahy a to konkrétne výskyt hodnotiacich kritérií v diele v zmysle § 1 ods. 5 JSO, predovšetkým

frekvenciu výskytu hodnotiacich kritérií v programe a časové zaradenie programu. Navrhovateľka sa počas svojho pôsobenia na trhu snaží o správne uplatnenie kritérií stanovených v JSO, ktorý však nedáva jednoznačnú a objektívnu odpoveď o zaradení programu do jednej z možných kategórií. Hoci sa odporkyňa usiluje o objektívne hodnotenie JSO, tento spôsob indikácie vhodnosti vysielania pre určitú vekovú skupinu divákov je do veľkej miery subjektívny a v mnohých prípadoch je hranica medzi jednotlivými hodnotiacimi kritériami veľmi tenká. V zmysle ustanovenia § 1 ods. 5 JSO je pri posudzovaní výskytu príslušných hodnotiacich kritérií potrebné posúdiť aj kontextuálny výskyt hodnotiacich kritérií nevhodnosti alebo neprípustnosti v diele, spôsob a formu spracovania alebo zobrazenia kritérií vzhľadom na charakter a druh diela alebo programu, umeleckého a morálneho posolstva diela, ako aj intenzitu a frekvenciu výskytu hodnotiacich kritérií nevhodnosti alebo neprípustnosti v diele.

V odvysielanom programe je problematickým jednoznačné zaradenie programu do kategórie programov nevhodných pre vekovú skupinu maloletých do 15 alebo 18 rokov. Scény v programe obsahujúce násilie sú do veľkej miery zveličené, dokonca nebudia efekt reálnosti, program má fiktívny charakter a nemá odzrkadľovať realitu. Osoby staršie ako 15 rokov sú schopné rozlíšiť reálny a morálny aspekt programu a nepovažovať útoky medveďa za reálne. Špecifickým aspektom v programe je skutočnosť, že násilie na ľuďoch pácha zviera. Odporkyňa v napadnutom rozhodnutí uviedla, že zviera nemôže mať ľudskú emóciu a preto nemožno tomuto konaniu prisúdiť ľútosť ako poľahčujúcu okolnosť, z čoho navrhovateľka vyvodila záver, že potom by všetky programy, ktorých obsahom sú násilné útoky zvierat, museli byť vzhľadom na absenciu pocitu ľútosť označené ako nevhodné pre vekovú skupinu divákov do 18 rokov. Takýto výklad však aj navrhovateľka považuje za nelogický a zastáva názor, že práve skutočnosť, že násilné akty sú páchané zvieratom, je poľahčujúcou okolnosťou, keďže takéto správanie zvierat nemôže negatívne ovplyvniť správanie maloletých a slúžiť pre nich napríklad ako vzor. Odporkyňa stanovila frekvenciu výskytu hodnotiacich kritérií na strednú, avšak nie je zrejmé, na základe čoho tak postupovala. Výskyt scén, ktoré podľa odporkyne napĺňajú hodnotiace kritérium nevhodnosti pre vekovú skupinu maloletých do 18 rokov bol 89 sekúnd, pričom celková dĺžka programu bola 1 hodina a 27 minút. Predmetné scény sa podľa názoru navrhovateľky v programe nevyskytovali nad mieru potrebnú pre zachytenie podstaty príbehu. Vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľka zabezpečila časové zaradenie programu v čase o cca 01:00 hod. kedy divácke spektrum netvorí maloletí diváci, do výraznej miery tak bol zachovaný účel JSO. Pri hodnotení možného porušenia povinnosti zaviesť a uplatňovať JSO a pri stanovení výšky pokuty by mala odporkyňa vziať do úvahy aj časové zaradenie programu, ktoré do značnej miery vplýva na vekovú štruktúru divákov sledujúcich program, a ktoré do značnej miery predstavuje informáciu pre rodičov o vhodnosti vysielaného programu pre maloletých. Časovo adekvátnym zaradením programu, vzhľadom na jeho obsah a charakter, je do značnej miery splnený účel JSO, keďže maloletí by týmto časovým zaradením mali byť vylúčení z diváckeho spektra programu. So záverom odporkyne, že časové zaradenie programu je vo vzťahu k porušeniu povinnosti podľa § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. bezpredmetné nemožno súhlasiť. Časové zaradenie programu má z praktického hľadiska ešte zásadnejší význam v prípade vysielania programu neprístupného pre maloletých ako len označovanie programov podľa JSO. Kontrola sledovania vysielania maloletých rodičmi je najkomplikovanejšia v čase medzi 6:00 do 20:00 hod. Po 20:00 hod. majú rodičia už väčší dosah na kontrolu programov, ktoré dieťa sleduje, a teda možnosť kontroly sledovania programu o neskorej nočnej hodine nie je natoľko obmedzená. Zaradenie programu na danú hodinu vylučuje jeho sledovanie maloletým divákom. Pri vysielaní programov po polnoci nie je možné jednoznačne tvrdiť, že účel JSO, ktorým je informovanie rodičov o nevhodnosti

programu, by bol zmarený. Čas vysielenia programu znižuje závažnosť deliktu do zásadnej miery, čo by malo byť reflektované vo výške sankcie. Akémukoľvek možnému negatívnemu dopadu navrhovateľka predišla práve adekvátnym časovým zaradením programu na skorú rannú hodinu, kedy je efektívne zabezpečené, že divákmi nie sú maloletí. V posudzovanom prípade bola navrhovateľke uložená priemerná výška sankcie (doteraz uložené sankcie sa pohybovali v rozmedzí od 700 € do 10.000 €). Vzhľadom na uvedené navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) napadnuté rozhodnutie odporkyne zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie, prípadne, aby znížil uloženú pokutu, keďže nedošlo k skutočne závažnému správne deliktu. Zároveň si uplatnil na náhradu trovy konania.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k opravnému prostriedku navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/015/2014 zo dňa 25.03.2014 potvrdil. V dôvodoch uviedla, že časové zaradenie programu nie je podľa zákona č. 308/2000 Z.z. ani podľa JSO (vrátane § 1 ods. 5 JSO) hodnotiace kritérium určujúce vekovú vhodnosť programov tak, ako sa domnieva navrhovateľka a rovnako nie je mu priznané postavenie výnimky z inak protiprávneho konania v podobe porušenia povinnosti vysielať a označiť program príslušným piktogramom JSO. Porušenie zákonnej povinnosti, v tomto prípade označiť program *Grizzly Park* príslušným piktogramom JSO, nie je možné zhojiť dodržaním inej zákonnej povinnosti, a to časovým zaradením programu nevhodného a neprístupného pre maloletých do 18 rokov do vysielenia po 22:00 hod. a pred 6:00 hod., t.j. v súlade so stanovenou časovou oponou. Navrhovateľka v podanom odvolaní banalizuje opodstatnenie označovania programu príslušným piktogramom JSO ako nositeľa informácií o vekovej vhodnosti vysielať programov v prípade, že zle označený program je odvysielaný v čase, v ktorom sú maloletí diváci vylúčení z diváckeho spektra. Platná legislatíva neposkytuje selektívnu ochranu maloletého diváka pred obsahom, ktorý by mohol mať negatívny vplyv na jeho osobnostný vývin len maloletým divákom, ktorý podľa navrhovateľky za normálnych okolností už po polnoci nemajú sledovať programy. Nemožno sa stotožniť ani s tvrdením navrhovateľky, že sledovanie programov maloletými vo veku od 15 do 18 rokov aj po polnoci by bol taký ojedinelý až výnimočný jav, v dôsledku ktorého nie je potrebné po polnoci uplatňovať ochranu maloletých divákov. Odporkyňa poukázala na rozhodnutie najvyššieho súdu 5SŽ/57/2009, v zmysle ktorého je vysielať ten, kto zodpovedá za správnosť informácie o vhodnosti vysielať program smerom k rodičom. Rodičia sú následne zaťažení povinnosťou túto informáciu akceptovať, ak si chcú splniť svoju zodpovednosť za výchovu a zdravý vývin dieťaťa (napr. čl. 18 Dohovoru o právach dieťaťa). Bez správnej informácie o vekovej vhodnosti vysielať program je rodič ukrátený o nevyhnutnú informáciu na to, aby sa vedel rozhodnúť, či ponechá maloletého diváka do 18 rokov pred televíznou obrazovkou alebo nie. Jednou z právomocí a zároveň aj povinností Rady, ako orgánu dohľadu nad dodržiavaním zákona č. 308/2000 Z.z., je sledovať a monitorovať obsah vysielenia a v prípade zistenia rozporu vysielenia so zákonom vyvodiť voči vysielaťom dôsledky vo forme zákonom stanovenej sankcie. Neoznačenie programu príslušným piktogramom JSO je v rozpore s § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. bez ohľadu na jeho časové zaradenie do vysielenia. V dôsledku uvedeného je na naplnenie legitímneho cieľa ochrany mravnosti nevyhnutné obmedzenie slobody prejavu účastníka konania v podobe vyvedenia administratívnoprávnej zodpovednosti za porušenie § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. Z napadnutého rozhodnutia je zrejмый aj škodlivý následok v prípade porušenia citovaného ustanovenia stanovujúceho povinnosť zaviesť a uplatňovať na ochranu maloletých JSO a to možný negatívny vplyv na osobnostný vývin maloletých divákov. Nie je možné ani účelné bližšie konkretizovať príklady konkrétneho negatívneho vplyvu na osobnostný vývin

divákov mladších ako 18 rokov, ktoré by malo vzhľadnutie programu *Grizzly park* v dôsledku sprostredkovania zlej informácie o jeho vekovej vhodnosti.

V obdobných prípadoch odporkyňa posudzuje v prvom rade prítomnosť, resp. neprítomnosť hodnotiacich kritérií v programe a až následne po konštatovaní ich prítomnosti v diele posudzuje program s prihliadnutím na § 1 ods. 5 JSO, výsledkom čoho je záver o jeho vekovej vhodnosti, resp. nevhodnosti pre určitú skupinu maloletých. Odporkyňa sa v napadnutom rozhodnutí zaoberá rozdielmi v prípade násilia ako klasifikačného kritéria opodstatňujúceho označenie programu ako nevhodného a neprístupného pre celú skupinu maloletých a násilia ako klasifikačného kritéria opodstatňujúceho označenie programu ako nevhodného pre maloletých do 15 rokov. Ústrednú dejovú líniu programu *Grizzly park* tvorí kruté usmrcovanie ľudí s dôrazom na jeho detailné zobrazenie bez akéhokoľvek badateľného zveličovania, či navodzovania humornej atmosféry. Vo všetkých označených scénach spadajúcich pod hodnotiace kritérium podľa § 1 ods. 1 písm. a/ JSO došlo k intenzívnym zásahom do telesnej integrity ľudských bytostí následkom útokov grizlyho. Scény neboli spracované vtipným ani satirickým spôsobom zľahčujúcim smutnú a tragickú udalosť, práve naopak v použítom kontexte vyzneli obzvlášť kruto a brutálne. Spôsob spracovania bol zameraný na značne detailné zobrazenie násilnej smrti. Popis obsahu filmu nie je nositeľom informácií o vhodnosti programu pre určitú skupinu maloletých, nositeľom tejto informácie je podľa JSO práve príslušný piktogram. Absencia ľútosti nad násilím páchaným na živých bytostiach je jedným zo sprievodných znakov samotného hodnotiaceho kritéria podľa § 1 ods. 1 písm. a/ JSO, avšak nie jediným. Zároveň musí ísť o zobrazenie aktov zobrazujúcich intenzívne zásahy do telesnej integrity ľudskej bytosti (kruté ubližovanie, krutá násilná smrť človeka). V odvysielaných scénach je kladený dôraz na detail, páchané násilie je kladené do popredia, cieľom ich spracovania je práve krutosťou a brutálnosťou násilných aktov zapôsobiť na diváka. V prípade scén zobrazujúcich násilnú smrť je táto kladená do popredia prostredníctvom jej detailného zobrazenia. Môže ísť napríklad o patologické prejavy osôb, ktorým násilné konanie bude spôsobovať radosť, resp. uspokojenie. Až v prípade naplnenia ďalších znakov posudzovaného násilného správania dochádza ku konštatovaniu prítomnosti hodnotiaceho kritéria podľa § 1 ods. 1 písm. a/ JSO v diele, avšak to nemusí znamenať konštatovanie o nevhodnosti a neprístupnosti posudzovaného programu pre maloletých do 18 rokov. Až posúdením programu s prihliadnutím na § 1 ods. 5 JSO, ktoré odporkyňa vykonáva následne po konštatovaní prítomnosti hodnotiaceho kritéria v diele, dospeje odporkyňa k definitívnemu záveru o vekovej vhodnosti resp. nevhodnosti programu pre určitú skupinu maloletých.

Ďalej uviedla, že sa nestotožňuje s tvrdením navrhovateľky, že obzvlášť kruté a brutálne roztrhanie ľudských bytostí grizlym, ktorých spôsob spracovania bol zameraný na značne detailné zobrazenie násilnej smrti (odtrhnutím časti hlavy ako následku útoku grizlyho, pričom v zábere je jasne vidieť zvyšné torzo hlavy Trickstera; odtrhnutím spodnej časti tela Loly, ktorá sa tesne pred smrťou plazí po zemi s trčiacimi vnútornosťami na mieste, kde by mala byť spodná časť jej tela; vytiahnutím Ryana cez okno stodoly grizlym, pričom po vzájomnom kmásaní Ryana grizlym zostanú dievčatám v rukách len zakrvavené Ryanove horné končatiny; vytrhnutím kusu mäsa z hrude Bebe, v zábere je vidno detailný kus tkaniva a následne je zobrazené jej telo v krčii) by malo byť poľahčujúcou okolnosťou z dôvodu, že bolo páchané grizlym a nie človekom. V tejto súvislosti odporkyňa uvádza, že negatívny vplyv na osobnostný vývin maloletého diváka nespočíva len v nesprávnom vzore správania pre maloletého, je to len jeden z mnoho ďalších negatívnych aspektov na duševný a mravný vývoj maloletých medzi ktoré nespochybniteľne patrí okrem iného zvýšená agresivita, či emocionálna nestabilita. Násilie v televíznom vysielaní vnáša agresívne správanie

do spoločnosti. Vytvára modely agresívneho správania, ktoré maloletý divák nemôže mať z vlastnej skúsenosti a redukuje zábrany k použitiu agresívneho konania, prípadne posilňuje existujúce predispozície pre agresivitu. Televízne násilie oslabuje citlivosť na násilie, s ktorým sa divák stretáva v reálnom svete a kvôli tomu môže slabnúť jeho schopnosť odlišovať možné a nemožné. V závere programu si ranger Bob pokojne viaže šnúrky na topánkach a spoločnosť mu robí krvilačný medveď, ktorý predtým zabil osem ľudí. Tento krát je ale pokojný. Je vedľa ranguera, ktorý hovorí, že o rok je späť a chváli medveďa slovami: „dobrý chlapec“. Kruté a brutálne roztrhanie ľudských bytosti grizlym, ktoré vidí vo filme maloletý divák je prezentované ako morálne ospravedlniteľné, lebo obeť si zaslúžili aby boli napadnuté a usmrtené za priestupky, ktoré spáchali, čo môže vyvolať u maloletého diváka agresívne správanie.

K otázke frekvencie výskytu hodnotiacich kritérií v predmetnom programe odporkyňa uviedla, že posúdenie programu s prihliadnutím na § 1 ods. 5 JSO je vecou správnej úvahy odporkyne, závery je potrebné náležite odôvodniť, čo aj odporkyňa v napadnutom rozhodnutí urobila „*Frekvencia výskytu hodnotiaceho kritérií bola stredná, nakoľko išlo o zobrazenie 4 scén (usmrtenie Trickstera – 12s, usmrtenie Loly – 18s, usmrtenie Ryana - 39s a usmrtenie Bebe - 20s v rámci programu, ktorý trval cca 1 hod a 27 minút.*“ Frekvenciu výskytu hodnotiaceho kritéria nemožno stotožňovať s jeho časovým trvaním. Názornou ukážkou v tomto prípade je posudzovanie frekvencie výskytu iného hodnotiaceho kritéria v diele napr. vulgárneho vyjadrovania, ktoré je pri jeho používaní v diele otázkou sekúnd, či zlomkov sekúnd spravidla pri jednoslovných tvaroch, čo však v žiadnom prípade nemožno automaticky považovať za nízku frekvenciu výskytu. V opačnom prípade by tak uplatnením matematických prepočtov použitých navrhovateľkou bolo nutné považovať napr. výskyt vulgárneho vyjadrovania v trvaní 89 sekúnd (89 výrazov - 1 výraz trval 1 sekundu) na 1 hod a 27 minút programu, t.j. 1,7% z celého programu za nízku. Pri posudzovaní frekvencie výskytu je podstatné, či posudzované scény s prihliadnutím na posudzované hodnotiace kritérium boli dostatočne dlhé a explicitné na to, aby si ich divák dokázal uvedomiť, pričom je potrebné posudzovať jednotlivé kritériá podľa § 1 ods. 5 JSO aj vo vzájomnej súvislosti, čo je tiež predmetom odôvodnenia napadnutého rozhodnutia na jeho stranách 7 až 12.

Zákonom stanovený rozsah na uloženie sankcie za porušenie § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. je zákonodarcom zámerne koncipovaný široko, aby bolo Rade umožnené uložiť v prípade opakovaného porušenia ustanovenia prísnejšiu sankciu, najmä ak prechádzajúci postih nevedol k náprave. Odporkyňa pri určovaní výšky pokuty pristupuje ku každému prípadu vždy individuálne a skúma všetky okolnosti spáchaného správneho deliktu. Každé porušenie cit. ustanovenia vychádza zo skutkových okolností konkrétneho prípadu a preto nemožno v súvislosti s výškou uloženej sankcie hovoriť o rovnakom porušení zákona. Pri určovaní výšky sankcie odporkyňa posúdila, že išlo o opakované porušenie predmetného ustanovenia, prihliadla na skutočnosť, že program bol odvysielaný v čase o cca 01:08 hod., t.j. v rámci časovej opony stanovenej pre programy označené ako nevhodné a neprístupné pre maloletých do 18 rokov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne na základe podaného opravného prostriedku preskúmal napadnuté rozhodnutie postupom podľa § 246 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 250l ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) a § 64 ods. 6 zákona č. 308/2000 Z.z. a na pojednávaní súdu dňa 24.02.2015, po preskúmaní dôvodov uvedených v opravnom prostriedku a po oboznámení sa s ústnymi vyjadreniami zástupcov účastníkov konania, ako aj po oboznámení sa s obsahom pripojeného administratívneho spisu č. 391-PLO/O-

5480/2013, vrátane obrazovo-zvukového záznamu dospel k záveru, že opravný prostriedok navrhovateľky je dôvodný.

Z obsahu spisového materiálu, ktorý bol predložený súdu vyplýva, že v tejto veci bolo začaté správne konanie oznámením o začatí správneho konania č. 391-PLO/O-5480/2013 zo dňa 19.11.2013, ktoré bolo doručené advokátovi navrhovateľky dňa 10.12.2013. V spise je pripojený obrazovo-zvukový záznam predmetného programu, žiadosť o predĺženie lehoty na vyjadrenie, žiadosť o zaslanie podkladov zhromaždených v správnom konaní zo dňa 19.12.2013, Správa o kontrole dodržiavania povinností podľa zákona č. 308/2000 Z.z. (sťažnosti č. 4098/311-2013), Zaslanie Správy o kontrole dodržiavania povinností podľa zákona č. 308/2000 Z.z. a DVD nosiču a predĺženie lehoty zo dňa 30.12.2013, vyjadrenie k správne konaniu č. 391-PLO/O-5480/2013 zo dňa 14.01.2014, zápisnica o hlasovaní Rady zo dňa 25.03.2013 a rozhodnutie Rady č. RP/015/2014 zo dňa 25.03.2014.

V správnom súdnictve preskúvajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O.s.p.).

V prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov, postupuje súd podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p. (§ 250l ods. 1 O.s.p.). Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250q ods. 1 veta druhá O.s.p.).

Podľa § 250l ods. 2 O.s.p. pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Úlohou senátu najvyššieho súdu bolo postupom podľa ustanovení tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku preskúmať zákonnosť postupu a zákonnosť napadnutého rozhodnutia odporkyne, ktorým rozhodla, že navrhovateľka porušila povinnosť ustanovenú v § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. tým, že na televíznej programovej službe DAJTO dňa 27.08.2013 o cca 01:08 hod. odvysielala program *Grizzly park*, ktorý označila ako nevhodný pre maloletých do 15 rokov a ktorý obsahoval scény, ktoré naplnili hodnotiace kritérium zobrazenie násilia na živých bytostiach, najmä zobrazenie krutej násilnej smrti človeka bez pocitov ľútosti, podmieňujúce jeho klasifikáciu ako nevhodného a neprístupného pre maloletých divákov do 18 rokov, v dôsledku čoho jeho klasifikovaním ako nevhodného pre vekovú skupinu maloletých do 15 rokov došlo k nesprávne uplatneniu Jednotného systému označovania. Za uvedené porušenie povinnosti odporkyňa uložila pokutu vo výške 3.000 €.

Najvyšší súd v zmysle námietok navrhovateľky posudzoval, či navrhovateľka odvysielaním týchto programov porušila zákonné ustanovenie špecifikované odporkyňou v rozhodnutí a či i sankcia bola uložená v súlade so zákonom. Zároveň preskúval, či napadnuté rozhodnutie odporkyne nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom, či jej závery zodpovedajú zásadám logického myslenia a či podklady pre takýto úsudok boli zistené úplne a riadnym procesným postupom.

Podľa § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. v znení účinnom v čase spáchania skutku na základe klasifikácie programov podľa vekovej vhodnosti sú vysielateľ televíznej programovej služby a poskytovateľ audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie povinní na ochranu maloletých zaviesť a uplatňovať jednotný systém označovania ustanovený podľa osobitného predpisu (ďalej len „jednotný systém označovania“).

Podľa § 1 ods. 1 písm. a/ JSO audiovizuálne diela, multimedialne diela, programy poskytované prostredníctvom audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie a programy alebo iné zložky televíznej programovej služby sa klasifikujú ako nevhodné a neprístupné pre vekovú skupinu **maloletých do 18 rokov**, ak obsahujú zobrazenie násilia na živých bytostiach, najmä zobrazenie krutého ubližovania alebo krutej násilnej smrti človeka bez pocitov ľútosti, zobrazenie týraných osôb alebo zobrazenie prejavov osôb a skupín s patologickými normami správania.

Podľa § 1 ods. 2 písm. a/ JSO audiovizuálne diela, multimedialne diela, programy poskytované prostredníctvom audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie a programy alebo iné zložky televíznej programovej služby sa klasifikujú ako nevhodné pre vekovú skupinu **maloletých do 15 rokov**, ak obsahujú detailné a naturalistické zobrazenie násilných aktov.

Podľa § 1 ods. 5 JSO obsah audiovizuálnych diel, multimedialných diel, programov poskytovaných prostredníctvom audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie a programov alebo iných zložiek televíznej programovej služby sa posudzuje z hľadiska

- a) kontextuálneho výskytu hodnotiacich kritérií nevhodnosti alebo neprístupnosti v diele, v programe poskytovanom prostredníctvom audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie a v programe alebo inej zložke programovej služby,
- b) spôsobu a formy spracovania alebo zobrazenia jednotlivých hodnotiacich kritérií vzhľadom na charakter a druh diela alebo programu, umeleckého a morálneho posolstva diela alebo programu a
- c) intenzity a frekvencie výskytu hodnotiacich kritérií nevhodnosti alebo neprístupnosti v diele, v programe poskytovanom prostredníctvom audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie a v programe alebo inej zložke televíznej programovej služby.

Podľa § 5 ods. 1 písm. g/ zákona č. 308/2000 Z.z. do pôsobnosti Rady v oblasti výkonu štátnej správy patrí dohliadať na dodržiavanie povinností podľa tohto zákona a podľa osobitných predpisov.

Podľa § 71 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem ustanovení § 23v časti nesprístupnenia zápisníc o hlasovaní a § 49, 53, 54, 56 až 68 zákona o správnom konaní.

Podľa § 64 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi Rada ukladá tieto sankcie:

- a) upozornenie na porušenie zákona,
- b) odvysielanie oznamu o porušení zákona,
- c) pozastavenie vysielania alebo poskytovania programu alebo jeho časti,
- d) pokutu,
- e) odňatie licencie za závažné porušenie povinnosti.

Podľa § 67 ods. 3 písm. c/ zákona č. 308/2000 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2013, rada uloží pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby okrem vysielateľa prostredníctvom internetu od 663 eur do 66 387 eur a vysielateľovi rozhlasovej programovej služby od 99 eur do 19 916 eur, *ak nezabezpečil klasifikáciu a označenie programov alebo iných zložiek programovej služby (§ 20 ods. 4).*

Najvyšší súd po oboznámení sa so spisovým materiálom včítane priloženého záznamu programu (§ 250q ods. 1 veta druhá O.s.p.) mal za to, že nájst' hranicu medzi jednotlivými hodnotiacimi kritériami stanovenými v § 1 ods. 1 písm. a/ JSO a § 1 ods. 2 písm. a/ JSO je často náročné. Posúdenie programov z hľadiska stanovených kritérií je úlohou Rady pre vysielanie a retransmisiiu, ktorej použitá správna úvaha musí byť riadne odôvodnená a musia byť zohľadnené všetky kritériá, aby bolo účastníkovi konania zrejmé, ako má v obdobných prípadoch ďalej postupovať a z čoho má vychádzať. Z hľadiska spôsobu a formy spracovania odvysielaného programu *Grizzly park* je ťažké posúdiť či malo ísť o horor alebo o čiernu komédiu, najmä z hľadiska dialógov, ktoré mali humorný charakter a boli prispôbolené veku predstaviteľov. Označenie žánru filmu jeho tvorcom, prípadne vo filmových databázach nie je pre jeho posúdenie právne záväzné a tak komédia, ako aj iné žánre filmov môžu byť z rôznych hľadísk posúdené ako neprístupné pre maloletých do 15, resp. 18 rokov. Najvyšší súd sa stotožnil s tvrdením navrhovateľky, že scény v programe obsahujúce násilie sú do veľkej miery zveličené a miestami nebudia efekt reálnosti a taktiež scéna začínajúca o 02:28, kde je Ryan napadnutý medveďom, sa mu javí ako zveličená a nereálna, s prvkami čierneho humoru. Ide najmä o moment, keď sa Ryan po prvom útoku medveďa s otvorenou ranou na hlave snaží z posledných síl mu uniknúť cez otvor do chatky a zachrániť si tak život. Má však pritom dosť síl aby sa pokúsil zistiť, či jedna z jeho kamarátok má svoje poprsie vylepšené silikónovými implantátmi alebo nie. Táto otázka sa vyrieši v závere filmu, keď medveď napadne práve toto dievča a svojimi pazúrkami zaútočí na jej hrud', odkiaľ jej vypadne silikónový implantát. Uvedené scény sa v kontexte, spôsobe a forme spracovania javia ako prezentované s určitou dávkou nadsádzky, ktoré mali odľahčiť celkové scény s útokmi medveďa. Nemožno sa preto stotožniť s tvrdením Rady, že v odvysielanom programe nebolo možné badať akékoľvek zveličovanie, či navodzovanie humornej atmosféry aj pri takých scénach s útokmi medveďa.

Pri nesprávnom uplatnení Jednotného systému označovania je z hľadiska spáchania správneho deliktu podstatné označenie správnym piktogramom a tejto povinnosti sa nie je možné zbaviť dodržaním inej zákonnej povinnosti. Časové zaradenie programu tak nepredstavuje výnimku z uplatňovania JSO, ktorého účelom je chrániť duševný a mravný vývoj maloletých a nevystavovať ich zbytočne neúmernému agresívnemu správaniu, ktoré by mohlo mať negatívny vplyv. Pri ukladaní sankcie má však správny orgán zvážiť všetky súvisiace okolnosti, ktorým je v tomto prípade aj časové zaradenie programu.

Rada v napadnutom rozhodnutí uviedla, že ľútosť ako taká je ľudskou emóciou a preto nemožno konaniu grizlyho prisúdiť ľútosť ako poľahčujúcu okolnosť. Navrhovateľka namietala, že práve skutočnosť, že násilné akty sú páchané zvierat'om je poľahčujúcou okolnosťou, keďže takéto správanie zvierat'a nemôže negatívne ovplyvniť správanie maloletých.

Podľa senátu najvyššieho súdu nie je možné generalizovať, či scény s útokmi zvierat'a možno považovať za poľahčujúcu alebo priťažujúcu okolnosť. Za použitia správnej úvahy je ale potrebné vyhodnotiť tieto sporné scény a priradiť k nim konkrétne hodnotiace kritérium. Aj v tomto prípade, tak ako v každom jednotlivom prípade, to môžu byť rôzne okolnosti a osobitosti, ktoré sa nedajú zovšeobecniť, ale je potrebné ich vždy posúdiť a dostatočne odôvodniť.

Treba súhlasiť s tým, že posudzované scény vo filme *Grizzly park* boli zamerané aj na značne detailné zobrazenie násilnej smrti (odtrhnutia časti tiel), avšak aby bolo možné jednoznačne určiť, či odvysielané scény naplnili hodnotiace kritériá stanovené JSO,

je potrebné postupovať aj v zmysle § 1 ods. 5 JSO a v rámci správnej úvahy zohľadniť okrem iného aj intenzitu a frekvenciu hodnotiacich kritérií nevhodnosti alebo neprístupnosti v odvysielanom programe. V napadnutom rozhodnutí na str. 11 odporkyňa uviedla: „**Frekvencia výskytu hodnotiaceho kritéria bola stredná, nakoľko išlo o zobrazenie 4 scén (usmrtenie Trickstera – 12s, usmrtenie Loly – 18s, usmrtenie Ryana – 39s a usmrtenie Bebe – 20s) v rámci programu, ktorý trval cca 1 hod a 27 minút.**“ Z obsahu odôvodnenia však najvyššiemu súdu nie je zrejmé, ako Rada dospela k záveru, že frekvencia výskytu hodnotiaceho kritéria bola práve stredná. V rozhodnutí absentuje správna úvaha, čo sa považuje za nízku frekvenciu výskytu hodnotiacich kritérií a čo už za strednú, resp. vysokú frekvenciu. Najvyšší súd si je vedomý skutočnosti, že výskyt scén naplňajúcich hodnotiace kritériá bude v porovnaní s ostatnými scénami vždy nižší, ako je tomu aj v tomto prípade – celková dĺžka programu bola 1 hodina a 27 minút, pričom predmetné scény trvali 89 sekúnd, a teda na uvedené nie je možné použiť jednoduchý matematický prepočet, avšak taktiež nie je možné bez ďalšieho konštatovať, že išlo o strednú frekvenciu.

Vzhľadom na vyššie uvedené dospel najvyšší súd k záveru o potrebe zrušenia odvolaním napadnutého rozhodnutia z dôvodu jeho nesprávneho právneho posúdenia a nedostatočného odôvodnenia administratívneho rozhodnutia podľa § 250j ods. 2 písm. a/, d/ O.s.p. v spojení s § 250q ods. 2 O.s.p. a § 250l ods. 2 O.s.p.

Najvyšší súd taktiež dáva do pozornosti ustanovenie § 250r O.s.p., podľa ktorého, ak súd zruší rozhodnutie správneho orgánu, je správny orgán pri novom prejednaní viazaný právnym názorom súdu.

O náhrade trov konania najvyšší súd rozhodol podľa § 250l ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 250k ods. 1 prvá veta O.s.p. tak, že odporkyňa zaviazal na povinnosť náhrady trov úspešnej navrhovateľke, ktorá si uplatnila na náhradu tieto trov konania:

Za prevzatie zastúpenia zo dňa 28.02.2014 vo výške **134 €** podľa § 11 ods. 4 v spojení s § 13a ods. 1 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška č. 655/2004 Z.z.“). Výpočtový základ v roku 2014 predstavoval 804 €. Ďalej jej bol priznaný režijný paušál v sume **8,04 €**.

Za opravný prostriedok zo dňa 13.05.2014 vo výške **134 €** podľa § 11 ods. 4 v spojení s § 13a ods. 1 písm. c/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a režijný paušál **8,04 €**.

Za účasť na pojednávaní dňa 24.02.2015 vo výške **139,83 €** podľa § 11 ods. 4 v spojení s § 13a ods. 1 písm. d/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z., výpočtový základ v roku 2015 je 839 € a režijný paušál vo výške **8,39 €**. Spolu za uvedené 3 úkony právnej služby to predstavuje sumu **432,30 €**.

Ďalej bola právnemu zástupcovi navrhovateľky, ktorý je platiteľom dane z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“) priznaná uplatnená DPH zo základu **432,30 €** podľa § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vo výške 20 % v sume **86,47 €**.

Celkom boli navrhovateľke priznané na náhradu *trovy konania vo výške 518,77 €*, ktoré je odporkyňa povinná zaplatiť na účet právneho zástupcu navrhovateľky vedený v T. B., a.s. č. X..

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení účinnom od 01.05.2011).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **nie je** prípustný.

V Bratislave dňa 24. februára 2015

JUDr. Gabriela GERDOVÁ, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Emília Čičková